

Καθοδική αναμένεται να είναι η πορεία των τιμών κατοικιών στην Ιρλανδία για τα επόμενα χρόνια λόγω της πολιτικής της υψηλής φορολόγησης και των δραστικών περικοπών σε όλους τους τομείς. Τα μέτρα που αναγκάζεται να πάρει η χώρα, παρόμοια με της Ελλάδας, είναι οι «όροι» που απαιτούν το ΔΝΤ και η ΕΕ για να δώσουν το δάνειο των 85 δις. ευρώ στη κέλτικη χώρα.

Η έκρηξη των τιμών κατοικιών στην Ιρλανδία τα προηγούμενα χρόνια, ήταν μία από τις μεγαλύτερες στην Ευρώπη. Από το 1996 μέχρι το 2006, οι τιμές όλων των κατοικιών αυξήθηκαν 330% κατά μέσο όρο. Η αύξηση των τιμών τροφοδοτήθηκε από τη γενικότερη οικονομική ανάπτυξη της χώρας, του πλούτου που έφερε το μεταναστευτικό εργατικό δυναμικό και οι γενναιόδωρες φορολογικές πολιτικές της κυβέρνησης σε συνδυασμό με τα χαμηλά επιτόκια.

Το «κραχ» στις τιμές κατοικιών της Ιρλανδίας, ήταν ένα από τα χειρότερα της ηπείρου και ισοπέδωσε όσα χτίστηκαν με κόπο τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια στην ιρλανδική οικονομία. Το τρίτο τρίμηνο του 2010, η μέση τιμή κατοικίας έπεσε 14,8%, στα 198.689 ευρώ, σε σχέση με ένα χρόνο πριν ενώ η μείωση αυτή είναι 36% σε σχέση με τη «χρυσή» περίοδο του 2006. Στη πρωτεύουσα, το Δουβλίνο, η μέση τιμή μειώθηκε κατά 21% το τρίτο τρίμηνο, ενώ στα περίχωρα της πόλης υπήρξε μία μείωση της τάξης του 12%.

Με την ανεργία να βρίσκεται στο 12% και να καλπάζει και όλους τους δείκτες της οικονομίας να είναι αρνητικοί, είναι απορίας άξιον ποιος θα είναι ο πάτος για την ιρλανδική αγορά κατοικίας.